

Πατρών Χρυσόστομος: “Έτσι ελευθερωθήκαμε”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών](#)

Του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ. Χρυσοστόμου

Μέσα από τούς αγώνες τετρακοσίων έτων, αλλά και κατά τήν Έπανάσταση του 1821, και μετά ταυτα, φαίνεται περίτρανα ότι ή Πατρίδα μας έλευθερώθηκε, έπειδή οι ήρωες και μάρτυρες πατέρες μας είχαν βαθειά Πίστη στον άληθινό Θεό, ή όποία τούς κράτησε όρθιους σέ ώρες μεγίστων δυσκολιών, κινδύνων και ποικίλων και φρικτών μαρτυρίων. Αυτή τήν Πίστη, τήν Όρθόδοξη και Ήερά Παράδοση τήν κράτησαν άκεραία και τήν διεφύλαξαν ως κόρην όφθαλμοϋ οι Έλληνες κατά τούς πικρούς χρόνους τής τουρκικής σκλαβιάς, γιατί γνωρίζαν ότι όποιος χανόταν για τήν Όρθοδοξία και τήν Έκκλησία, χανόταν και για τήν Ελλάδα. Αυτό τό θαϋμα μόνο στην Ελλάδα, μετά βεβαιότητος πλέον δυνάμεθα νά είπωμεν, μπορούσε νά συμβή.

Τά δύο στοιχεΐα ό Έλληνισμός και ό Μουσουλμανισμός διετηρήθησαν καθ' όλη τήν διάρκεια τής πικρής και έπώδυνης σκλαβιάς άμεικτα, σαν τό νερό και τό λάδι,

ἔνεκα τῆς Ὁρθοδοξίας. (βλεπ. Παπαρρηγόπουλος).

Ἄν δέν εἴμασταν Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, δέν θά εἴμασταν σήμερα ἐλεύθεροι.

Μέ τό λάβαρο καί τίς εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας καί τήν σημαία τοῦ Σταυροῦ, μέ τίς θυσίες τῶν Κληρικῶν, ἀπό τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη μέχρι τόν τελευταῖο καλόγερο καί ὄλους τούς Ἕλληνες, πυργώθηκε ἡ ἐλευθερία μας, ὥστε σήμερα ἐμεῖς νά ἀναπνέωμε τόν ἀέρα της, ἄν καί πολλάκις δέν ἐκτιμᾶμε τό μέγιστο καί τιμῆ αἵματος ἐξαγορασμένο αὐτό δῶρο.

Ἡ Ἐκκλησία συνήγαγε τά καθημαγμένα τέκνα της καί διετήρησε στήν καρδιά τους, ἄσβεστη τῆς λευτεριάς τήν φλόγα. Ἡ Ἐκκλησία ἐνέπνευσε γιά ἡρωϊκούς ἀγῶνες καί θυσίες, αὐτή διετήρησε τήν γλῶσσα καί τήν ταυτότητα, τήν ἰδιοπροσωπεία, τά ἱερά καί τά ὄσια τοῦ Γένους μας, τῆς φυλῆς μας.

Ἡ ἐλευθερία μας, στήν κυριολεξία, πέρασε καί λιβανίστηκε ἀπό τά Μοναστήρια μας καί τίς Ἐκκλησιές μας.

Οἱ Ἕλληνες ἀντιστάθηκαν μέ σθένος καί ἔδωσαν τό αἷμα τους, γιά νά ὑπερασπιστοῦν τά ἱερά καί ὄσια τους ἔναντι τοῦ ἄπιστου καί βάρβαρου, τοῦ ἀπολίτιστου κατακτητή, ἀλλά καί στάθηκαν ἀνάχωμα γιά νά μή ἐπεκταθῆ ἡ βάρβαρη τῶν υἱῶν τῆς Ἄγαρ ἐπέλασις στήν Εὐρώπη, στήν Δύση. Πιστεύομε ὅτι αὐτή ἡ μέγιστη θυσία δέν ἀξιολογήθηκε, ὡς θά ἔπρεπε, ἀνέκαθεν, ἀπό τούς Εὐρωπαίους, ἔναντι τῆς Πατρίδος μας, ἡ ὁποία κατά τό διάβα τῶν καιρῶν, ἀβοήθητος ἐγκαταλείφθηκε καί πλειστάκις ἀδικήθηκε. Τοῦτο τό γεγονόςός μᾶς θλίβει ἀκόμα καί σήμερα γιά τήν στάση τῶν ἐταίρων μας ἔναντι τῆς Πατρίδος μας.

Ἡ κοινή πίστη, ἡ κοινή ἀγάπη στά ἀγιασμένα χῶματα τῆς Πατρίδος μας, οἱ βαθιές καί ριζωμένες στίς καρδιές γενεῶν καί γενεῶν παραδόσεις, ἔνωσαν τούς Ἕλληνες στόν ἱερό ἀγῶνα γιά τήν ἐλευθερία.

Πολέμησαν, ἀγωνίστηκαν, θυσιάστηκαν ὄλοι μικροί καί μεγάλοι, ἄνδρες καί γυναῖκες, κληρικοί καί λαϊκοί γιά τόν ἱερό, ἅγιο, κοινό σκοπό.

Μόνο καί μόνο ἄν σταθῆ κανεῖς σέ ὅσα εἶπε ὁ ἀοίδιμος καί μέγας πρωτεργάτης τῆς Ἐλευθερίας, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, φθάνουν νά βεβαιώσουν ὅσα παρά πάνω ἀναφέραμε.

Ὅμως δέν εἶναι μόνο αὐτός καί ὅσα ὁ ἴδιος εἶπε. Ὅλοι οἱ λεβεντόψυχοι καί ἀνεπανάληπτοι ἥρωες, οἱ ἄρματωμένοι πρῶτα στήν ψυχή καί μετὰ στό σῶμα μέ τήν πνευματική καί τήν ἄλλη ἄρματωσιά, ἀπό τῆς ἀρχῆς καί μέχρι τῶν ἐσχάτων, μέ τήν ἀποφασιστικότητά τους, ἤ γιά τήν νίκη ἢ τή θανή, μᾶς πληροφοροῦν

κρατώντας τά στίγματα τῆς ἀγάπης τους γιά τόν Χριστό καί τήν Πατρίδα, ὅτι μόνο ἔτσι ἐλευθερωθήκαμε καί μόνο ἔτσι θά κρατήσωμε αὐτό τόν ἀτίμητο θησαυρό.

Πέρασαν 200 ὀλόκληρα χρόνια ἀπό τότε πού ἤχησαν οἱ σάλπιγγες τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς καί συνήγειραν τούς Πανέλληνες γιά τῆς λευτεριάς τόν ματωμένο δρόμο καί τῆς Ἀνάστασης τίς ξάστερες καί λαμπρές κορυφές.

Καί εἶναι σάν χθές, σάν σήμερα, τούς βλέπομε, τούς ζοῦμε, τούς ἀκοῦμε νά κλαῖνε καί νά χαίρωνται, νά πεθαίνουν καί νά ἀνασταίνωνται γιά νά ζήσουν τά παιδιά τους, γιά νά ζοῦμε ἐμεῖς ἐλεύθεροι. Μᾶς ἀγάπησαν ἀπό τότε, μᾶς ἄφησαν κληρονομιά καί προῖκα μεγάλη. Μᾶς παρέδωσαν τήν λαμπάδα ἀναμμένη.

Πῶς πορευτήκαμε αὐτά τά διακόσια χρόνια; Πῶς μᾶς βρίσκει αὐτή ἡ Ἐπέτειος ὅλους μας σήμερα καί τί συνέχει τήν καρδιά μας ἔναντι τῶν θυσιῶν ἐκείνων; Ποιά ἡ στάση μας γιά τήν Ἑλλάδα τοῦ σήμερα, σέ σχέση καί μέ τούς ἄλλους λαούς;

Κρατήσαμε ἄρα γε ὅσα ἐκεῖνοι μᾶς παρέδωσαν; Ποιά ἡ τιμή ὅλων ἡμῶν στίς θυσίες καί στούς ἀγῶνες τῶν σταυραετῶν τῆς λευτεριάς μας;

Τί ξέρουν τά παιδιά μας γι' αὐτούς τούς ἀγῶνες; Τί προσλαμβάνομε οἱ Νεοέλληνες ἀπό τά μηνύματα πού ἐκπέμπουν τά μνήματα, οἱ τόποι, τά γεγονότα καί οἱ ἀνδριάντες τῶν ἡρώων μας;

Ἀπό τά Ψηλά Ἀλώνια τῶν Πατρῶν, ὁ ἠρωϊκός καί μέγας, ὁ θρυλικός ἱεράρχης, Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, κρατώντας ὑψωμένο τό Λάβαρο τῆς Ἁγίας Λαύρας, μᾶς δεικνύει τόν δρόμο τῆς τιμῆς, τῆς ἀξιοπρέπειας, τῆς λεβεντιᾶς, γιά νά ζήσωμε στό κλίμα καί στό πνεῦμα τῆς πραγματικῆς ἐλευθερίας. Ἄς τόν ἀκολουθήσωμε γιατί, ἀπ' ὅτι φαίνεται κάπου χάσαμε τόν βηματισμό μας καί ἂν ἔτσι συνεχίσωμε ἴσως τήν λευτεριά νά μή τήν ζήσωμε.